

[Strøm.]

med Laan og Tilskud, men Arbejdet bliver bare ikke sat i Gang paa Grund af Arealernes Uvilje.

Hvis Arbejdsløsheden skal bekæmpes effektivt, er det altsaa ikke nok, at man nedsætter Udvalg og Kommissioner, der afgiver Betænkninger, hvori der paavises, hvor der er samfundsnyttigt Arbejde at udføre; disse Udvalg og Kommissioner maa Lovgivningsmagten give Midler og Myndighed til at fremme Arbejdernes Udførelse. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister for offentlige Arbejder og til den højtærede Landbrugsminister at overveje, om det ikke vilde være formaalstjenligt, om Samfundet paa en eller anden Maade kunde sikre sig, altsaa erhverve, saadanne Arealer, som samfundsmæssigt set udnyttes paa en mindre heldig Maade, eller som slet ikke udnyttes, og som Arealerne ikke selv ønsker at udnytte, dels for at fremskaffe Beskæftigelse paa disse Arealer og dels for at gøre værdiløse Arealer dyrkbare og værdifulde.

Ved Limfjorden er der, som sagt, peget paa Arbejder for ca. 2 Mill. Kr. Men som det er ved Limfjorden, er det sikkert mange andre Steder i Landet. Der er Arbejdere nok, som venter paa Beskæftigelse. Vel ved jeg, at det vil koste Penge, men det er dog ikke Penge, der er kastet bort, tværtimod, der vilde frembringes Værdier til langt større Beløb.

Jeg kunde derfor tænke mig, om Ministrene vilde overveje for det første Nedsættelse af Udvalg med den Opgave at undersøge Mulighederne for daarligt anvendte Arealers Erhvervelse langs Limfjordskysten, med Henblik paa Igangsættelse af de i det forrige Limfjordsudvalgs Betænkning paa pegede Arbejder. Udvalget kunde maaske ogsaa virke og undersøge Forholdene i det øvrige Land. For det andet kunde jeg tænke mig, at der blev stiftet en Landvindings- og Beskæftigelsesfond, administreret paa lignende Vis af et Udvalg, som Jordfonden administreres, men med Opkøb og Administration af de førnævnte Arealer for Øje og med Beskæftigelsesproblemet som Drivfjeder. Jeg ved ikke, om det maaske var en Opgave, der kunde sortere under Jordfonden.

Jeg henstiller til de højtærede Ministre at tage denne Tanke op til velvillig Overvejelse. Der er Arbejde nok af den nævnte Art, som venter paa Udførelse, og der er arbejdsløse nok, som venter paa Beskæftigelse. Det er flere Gange blevet fremhævet fra denne Talerstol, at Landbruget

mangler Arbejdskraft. Det gælder i hvert Fald ikke for Aalborg Amts Vedkommende. Ved den Henvendelse, jeg for nylig rettede til Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg, blev der svaret, at der var ikke rettet en Henvendelse til Arbejdsanvisningskontoret i Aalborg om Arbejdere til Landbruget, uden at Henvendelsen var blevet opfyldt pr. Omgaaende. Da det ikke mindst er ude i Landdistrikterne, det Arbejde findes, som jeg her har omtalt, vil en Løsning af dette Spørgsmaal sikkert bevirke, at Landkommunerne i større Udstrækning, end Tilfældet er nu, selv beholdt deres Arbejdere.

Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller f. Eks. nævnte, at Borgmester Jørgensen i Aalborg skulde have sagt noget om, at Socialreformen virkede uheldigt for Byernes Økonomi, var der jo intet i Borgmesterens Betragtninger om, at de Beløb, som efter Socialreformen kan ydes til de vanskeligt stillede Medborgere, var for store, tværtimod. Jeg minder om, at det ogsaa er i Aalborg, Socialudvalget med Borgmesterens Billigelse har udbetalt den af det ærede Medlem Hr. Brorsen som ulovlig Paaskenhjælp benævnte Hjælp til de arbejdsløse. Nej, Borgmesterens Betragtninger blev fremsat i en anden Forbindelse, nemlig i Forbindelse med den store Indvandring, der finder Sted fra Land til By, og i Forbindelse med den kolossale Evne og Opfindsomhed, de venstre- og konservativt styrede Landkommuner udviser, naar det gælder om at smøge de sociale Opgaver af sig.

Der vilde komme artige Ting og Forhold for Dagen, om alle de Tilfælde kunde opnoteres, hvor Socialudvalgene i slige Kommuner ved Behandlingen af dem, som paa Grund af Arbejdsløshed maa henvende sig til dem om Hjælp, direkte har været Aarsagen til, at disse daarligt stillede Arbejdere jages fra Land til By, ved Nægtelse af Hjælp, ved udvist Karrighed, ja, ligefrem ved, selv om det er fuldkommen ulovligt, at betale vedkommende for at flytte fra Kommunen. Nej, det er ikke de Understøttelser, der udbetales i Byerne, som drager de arbejdsløse fra Landet til Byerne, men det er den simple Kendsgerning, at Landkommunerne jager dem ind til Byerne for at undgaa at yde dem en Understøttelse, hvorved de i en Arbejdsløshedssperiode kunde slaa sig igennem. Derved smøger Landkommunerne sine sociale Forpligtelser af sig og vælter dem over paa Byerne. Det var det, Borgmesteren i Aalborg pegede paa, og det er det, som sikkert alle, der kender Forholdene, vil skrive under paa.